

885

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 16 czerwca 1952 r.

w sprawie ustalenia regulaminu obowiązkowych straży pożarnych.

Na podstawie art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o ochronie przeciwpożarowej i jej organizacji (Dz. U. R. P. z 1951 r. Nr 58, poz. 404) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się regulamin obowiązkowych straży

pożarnych w brzmieniu załącznika do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Komunalnej: *K. Mijał*

Załącznik do zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 16 czerwca 1952 r. (poz. 885).

REGULAMIN OBOWIĄZKOWYCH STRAŻY POŻARNYCH

§ 1. Obowiązkowa straż pożarna, zwana w dalszym ciągu niniejszego regulaminu „Strażą”, jest jednostką ochrony przeciwpożarowej na obszarze określonym uchwałą miejskiej bądź gminnej rady narodowej albo zarządzeniem kierownika zakładu pracy.

§ 2. Straż powołuje na wniosek wojewódzkiego komendanta straży pożarnych:

- 1) na terenie gminy lub miasta — właściwa gminna lub miejska rada narodowa;
- 2) na terenie zakładu pracy — kierownictwo tego zakładu.

§ 3. Celem Straży jest:

- 1) organizowanie i prowadzenie akcji zapobiegawczej przed pożarami i innymi klęskami żywiołowymi oraz współdziałanie w tym zakresie z właściwymi władzami państwowymi;
- 2) udzielanie pomocy i ratunku w razie pożaru lub innych klęsk żywiołowych zarówno na terenie swego działania jak i poza terenem swej działalności.

§ 4. Do osiągnięcia powyższych celów Straż dąży przez:

- 1) branie udziału w akcjach mających na celu zwalczanie wynikłych pożarów oraz innych klęsk żywiołowych;
- 2) fachowe i ideologiczne szkolenie swych członków;
- 3) organizowanie ze swych członków jednostek służby przeciwpożarowej i innych dziedzin pokrewnych;
- 4) udzielanie terenowym władzom państwowym opinii fachowych w sprawach bezpieczeństwa przeciwpożarowego;
- 5) uświadamianie społeczeństwa na terenie swej działalności o konieczności i sposobach ochrony przed pożarami i innymi klęskami żywiołowymi;
- 6) współpracę z Ochotniczą Rezerwą Milicji Obywatelskiej i innymi organizacjami społecznymi w zakresie wzmocnienia bezpieczeństwa pożarowego;
- 7) organizowanie i utrzymywanie dla swych członków sekcji sportowych, zespołów świetlicowych, bibliotek, orkiestr i chórów oraz organizowanie imprez propagandowych;
- 8) wykonywanie wszelkich innych czynności i spełnianie obowiązków wynikających z niniejszego regulaminu oraz z przepisów prawnych regulujących ochronę przeciwpożarową oraz ochronę przed innymi klęskami żywiołowymi.

§ 5. Do służby w Straży powołanej przez miejską lub gminną radę narodową mogą być powołani mężczyźni

w wieku od 18 do 60 lat, mający stałe miejsce zamieszkania w danej gminie lub mieście, a w Straży powołanej przez zakład pracy — wszyscy mężczyźni zatrudnieni w danym zakładzie pracy.

§ 6. Do służby w Straży nie mogą być powoływani:

- 1) niezdolni do pełnienia tych obowiązków wskutek choroby, ułomności fizycznej albo umysłowej;
- 2) posłowie na Sejm;
- 3) członkowie prezydiów rad narodowych;
- 4) żołnierze w czynnej służbie wojskowej oraz osoby pełniące służbę w Milicji Obywatelskiej, Ochotniczej Rezerwie Milicji Obywatelskiej oraz w innych organach służby bezpieczeństwa publicznego, jak również pracownicy liniowi wszelkich organów ochrony przeciwpożarowej;
- 5) uczniowie i słuchacze szkół podstawowych, średnich i wyższych,
- 6) duchowni uznanych przez Państwo wyznania;
- 7) cudzoziemcy korzystający z prawa zakrajowości;
- 8) osoby przebywające czasowo na obszarze gminy lub miasta;
- 9) lekarze oraz personel nauczycielski i naukowy wszystkich typów szkół i zakładów naukowych.

§ 7. Do służby w Straży powołuje oraz zwalnia z niej:

- 1) prezydium właściwej gminnej bądź miejskiej rady narodowej — jeżeli chodzi o Straż powołaną na terenie gminy lub miasta;
- 2) kierownik zakładu pracy — jeżeli chodzi o Straż powołaną na terenie zakładu pracy.

§ 8. Powołanie do służby następuje na czas nieokreślony.

§ 9. Osoby powołane do Straży mają obowiązek:

- 1) przestrzegać postanowień niniejszego regulaminu oraz zarządzeń władzy Straży i dokładać wszelkich starań w kierunku najlepszego wywiązywania się z nałożonych obowiązków;
- 2) brać czynny udział w akcji ratowniczej w zakresie oznaczonym regulaminem służby przeciwpożarowej;
- 3) podwyższać swój poziom wiedzy w zakresie pożarnictwa i uświadamienia politycznego oraz brać udział w szkoleniu zarządzanym przez komendę Straży na mocy obowiązujących instrukcji i regulaminów;
- 4) dbać o dobrą opinię Straży i całej służby ochrony przeciwpożarowej.

§ 10. Stan liczebny Straży terenowej określa prezydium właściwej rady narodowej bądź kierownictwo zakładu w oparciu o wytyczne, które ustalone będą w trybie art. 8 ust. 7 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o ochronie przeciwpożarowej i jej organizacji (Dz. U. R. P. z 1951 r. Nr 58, poz. 404).

§ 11. Na czele Straży stoi komenda Straży, złożona z komendanta, zastępcy do spraw kulturalno-oświatowych i zastępcy do spraw technicznych, powoływanych i odwoływanych na wniosek powiatowej komendy straży pożarnych przez prezydium właściwej gminnej (miejskiej) rady narodowej bądź kierownika zakładu pracy.

§ 12. Komendant Straży oraz jego zastępcy — każdy we właściwym zakresie — odpowiedzialni są za stan organizacyjny, wyszkolenie oraz postawę polityczno-społeczną Straży.

§ 13. Do zakresu działania komendanta Straży należy w szczególności:

- 1) dowodzenie akcją ratowniczą w przypadku pożaru lub innych klęsk żywiołowych;
- 2) kierowanie akcją szkoleniową Straży w ramach planu zatwierdzonego przez władze pożarnicze;
- 3) utrzymywanie w Straży porządku organizacyjnego i karności;
- 4) przedkładanie władzom sprawozdań z działalności Straży;

5) przedstawianie władzom potrzeb dotyczących wyekwipowania i utrzymywania Straży.

§ 14. 1. Straż powołana przez radę narodową oraz przez kierownika takiego zakładu, w którym nie utworzono stanowiska komendanta ochrony przeciwpożarowej bądź kierownika ochrony przeciwpożarowej, podlega pod względem fachowym powiatowej komendzie straży pożarnych, której przysługują w stosunku do Straży takie same uprawnienia, jak w stosunku do zawodowych straży pożarnych. Pozostałe Straże podlegają komendantom ochrony przeciwpożarowej bądź kierownikom ochrony przeciwpożarowej.

2. W miastach, osiedlach i zakładach pracy, w których obok istniejącej zawodowej lub ochotniczej straży pożarnej została utworzona straż obowiązkowa, podlega ona komendzie miejscowej zawodowej lub ochotniczej straży pożarnej jako jej uzupełnienie.

§ 15. Koszty związane z wyekwipowaniem i utrzymaniem Straży obciążają budżety terenowe właściwych gminnych (miejskich) rad narodowych bądź zakład pracy, który powołał Straż.

§ 16. Straż obowiązkowa terenowa może być rozwiązana na wniosek wojewódzkiego komendanta straży pożarnych uchwałą gminnej (miejskiej) rady narodowej. Straż obowiązkowa zakładowa może być rozwiązana przez kierownictwo zakładu na wniosek wojewódzkiego komendanta straży pożarnych.

886

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU DROBNEGO I RZEMIOSŁA

z dnia 16 czerwca 1952 r.

zmieniające zarządzenie Prezesa Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości z dnia 23 maja 1951 r. w sprawie przekazania prezydiom wojewódzkich rad narodowych uprawnień do zatwierdzania cen na artykuły produkcji spółdzielczej oraz w sprawie trybu i zasad zatwierdzania cen.

Na podstawie § 3 uchwały Nr 304 Prezydium Rządu z dnia 28 kwietnia 1951 r. w sprawie trybu zatwierdzania cen na artykuły produkcji spółdzielczej (Monitor Polski Nr A-39, poz. 470 oraz Nr A-66, poz. 866) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Prezesa Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości z dnia 23 maja 1951 r. w sprawie przekazania prezydiom wojewódzkich rad narodowych uprawnień do zatwierdzania cen na artykuły produkcji spółdzielczej oraz w sprawie trybu i zasad zatwierdzania cen (Monitor Polski Nr A-49, poz. 653) wprowadza się zmiany następujące:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Zarządzenie niniejsze dotyczy zatwierdzenia cen na dostawy wykonywane przez spółdzielnie pracy i spółdzielnie pomocnicze zrzeszone w Centrali Przemysłu Ludowego i Artystycznego — centrali spół-

dzielczo-państwowej oraz centralach spółdzielni: Związek Spółdzielni Przemysłowych i Rzemieślniczych i Centrala Spółdzielni Inwalidów bezpośrednio lub przez właściwą spółdzielczą organizację zbytu.”;

2) w § 5:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zasady opracowania kalkulacji i wzór karty kalkulacyjnej określi instrukcja Ministra Przemysłu Drobnego i Rzemiosła.”;

b) skreśla się ust. 3;

3) w § 8 słowa „Centralnemu Urzędowi Drobnej Wytwórczości” zastępuje się słowami „Ministerstwu Przemysłu Drobnego i Rzemiosła”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Drobnego i Rzemiosła: A. Żebrowski

887

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO

z dnia 26 marca 1952 r.

w sprawie zawieszenia działalności Urzędu Celnego w Bełczu.

Na podstawie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 kwietnia 1951 r. w przedmiocie przekazania spraw celnych do zakresu działania Ministra Handlu Zagranicznego (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zawiesza się aż do odwołania działalność Urzędu Celnego w Bełczu z dniem 1 marca 1952 r.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 marca 1952 r.

Minister Handlu Zagranicznego: T. Gede